

สรุปปัญหา และข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

คงได้กล่าวแล้วว่า ในการให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์นั้นมักจะมีปัญหาเกิดขึ้นได้
 อย่างมากมาย ซึ่งปัญหาทั้งหลายนั้นพอจะสรุปได้เป็นประเด็นใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเด็นคือ

1. ปัญหาทางด้านผู้กู้
2. ปัญหาทางด้านผู้ให้กู้
3. ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ปัญหาทางด้านผู้กู้

ในที่นี้จะกล่าวถึงกรณีที่มีบุคคลประสบปัญหาทางการเงิน คือ เงินขาดมือ
 นั้นเอง และจะทำการกู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์เพื่อนำเงินนั้นไปใช้จ่ายซึ่งอาจจะไปใช้จ่าย
 ในด้านส่วนตัว หรือในการดำเนินกิจการก็ตาม จะต้องทำการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของ
 ธนาคาร และสอบถามถึงนโยบายในการให้กู้ยืมของธนาคารนั้นว่าเป็นอย่างไร การให้
 กู้ยืมมีประเภทใดบ้าง วัตถุประสงค์ของธนาคารต้องการให้กู้ยืมเงินไปเพื่อทำอะไรบ้าง
 ผู้กู้ที่จะทำการขอกู้ไม่สอบถามเจ้าหน้าที่ของธนาคาร หรือสอบถามจากผู้ที่เคยใช้บริการ
 ของธนาคารนั้นมาก่อน อาจจะทำให้ผู้ขอกู้นั้นผิดหวังจากการที่จะสามารถกู้ยืมจากธนาคาร
 ได้ เพราะวัตถุประสงค์ของผู้ขอกู้ไม่เป็นที่พอใจของเจ้าหน้าที่ธนาคาร หรือติดกับวัตถุประสงค์
 ประสงค์ในการให้กู้ของธนาคาร เนื่องจากการติดต่อกับผู้กู้ขั้นแรกที่เจ้าหน้าที่ของ
 ธนาคารจะถามคือ

1. ผู้กู้มีวัตถุประสงค์จะนำเงินนั้นไปใช้ในทางใด
2. จะทำการชำระเงินกู้คืนเมื่อใด และด้วยวิธีใด
3. มีหลักประกันอะไรมาให้ไว้กับธนาคารบ้าง

เมื่อผู้ขอกู้ตอบคำถามของเจ้าหน้าที่ธนาคารแล้ว เจ้าหน้าที่ธนาคารก็จะนำข้อมูล
 ที่ได้นั้นไปวิเคราะห์อีกครั้งหนึ่งเพื่อเสนอให้กรรมการพิจารณาอนุมัติ การให้ข้อมูลต่าง ๆ

แก่เจ้าหน้าที่ของธนาคาร อาจจะเป็นแนวทางนำไปสู่การอนุมัติหรือไม่อนุมัติสินเชื่อ นั่นก็ได้
 ธนาคารพิจารณาอนุมัติสินเชื่อไปแล้ว ผู้ขอกู้ก็ไม่มีปัญหา เพราะได้เงินทุนสมกับความ
 ต้องการแล้ว แต่บางรายอาจได้รับการปฏิเสธการขอกู้เงินนั้น ปัญหาจึงมีอยู่ว่า จะมีวิธี
 ใดที่จะทำการกู้ยืมให้ได้ ผู้ขอกู้จะไปขอกู้จากธนาคารอื่นได้ เพราะนโยบาย
 ในการพิจารณาสินเชื่อของแต่ละธนาคารอาจไม่เหมือนกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับแนวความคิดของผู้
 บริหารธนาคาร และนโยบายของทางธนาคาร แต่ส่วนมากหลักใหญ่ที่ใช้ประกอบการพิจารณา
 สินเชื่อมักจะคล้าย ๆ กัน จะต่างกันในเรื่องรายละเอียดอื่น ๆ เมื่อผู้ขอกู้ได้รับการปฏิเสธ
 ในการกู้ยืมจากธนาคาร ควรจะพิจารณาคูว่า ทำไมคนจึงถูกปฏิเสธ ซึ่งการปฏิเสธนั้นเกิด
 จากกรณีใดกรณีหนึ่งดังนี้

1. ฐานะทางค่านสินเชื่อของผู้กู้ไม่ดี เช่น

- ในการดำเนินธุรกิจมีส่วนประกอบของทุนน้อยกว่าส่วนที่เป็นหนี้สิน ซึ่ง
 แสดงให้เห็นว่ากิจการนั้นกู้ยืมเงินมาดำเนินงาน เป็นการเสี่ยงของธนาคารต่อการล้ม -
 ละลายของผู้ขอกู้ หรือความสามารถในการหาทำไรค่ามาก ผู้บริหารขาดความสามารถ
 ในการดำเนินกิจการ หรือเป็นบุคคลที่ไว้วางใจไม่ได้

- หลักประกันมีค่าน้อย เป็นต้น

2. วัตถุประสงค์ในการขอกู้ไม่ตรงกับนโยบายของธนาคาร เช่น

- ขอกู้เป็นเวลานานเกินไป

- ไม่เคยเป็นลูกค้าของธนาคารมาก่อน เพราะบางธนาคารจะให้กู้แก่ผู้ที่
 เคยเป็นลูกค้าของธนาคารมาก่อน ซึ่งถ้าเป็นลูกค้าของธนาคารมาก่อน ธนาคารสามารถ
 กู้การหมุนเวียนเงินในบัญชีได้

- ธนาคารไม่ให้กู้ ในวัตถุประสงค์หรือประเภทธุรกิจที่ขอม่า

3. ธนาคารไม่สามารถจะให้กู้ได้ เพราะเป็นข้อห้ามของกฎหมาย หรือระเบียบ

ข้อบังคับของธนาคาร เช่น

- วงเงินที่ขอกู้มากเกินไปเกินอำนาจของธนาคารจะให้กู้ได้

- วัตถุประสงค์ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือขัดกับหลักศีลธรรม

ในการปฏิบัติโดยทั่วไป ธนาคารมักจะไม่ปฏิเสธคำขอกู้ นอกจากผู้ขอกู้มีคุณสมบัติไม่ดีจริง ๆ เพราะโอกาสที่จะเกิดหนี้สูญย่อมมีมาก อย่างไรก็ตาม การปฏิเสธคำขอกู้นั้น เจ้าหน้าที่ธนาคารควรหาเหตุผลที่สมควรอธิบายให้ผู้ขอกู้ทราบถึงความจำเป็นที่ธนาคารไม่สามารถให้กู้ได้ เพื่อจะได้ไม่มีข้อสงสัย

ปัญหาอีกอย่างหนึ่งที่ผู้ขอกู้จะประสบคือ การดำเนินงานกิจการมีกำไรไม่พอที่จะนำมาชำระหนี้แก่ธนาคารตามที่ตกลงไว้ได้ ซึ่งอาจเรียกว่า ความสามารถในการหากำไรมีน้อย ผู้บริหารของธุรกิจซึ่งอาจจะ เป็นผู้ทำการขอกู้จะต้องพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้การดำเนินงานมีผลกำไรน้อย ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากธุรกิจนั้นลงทุนในสินทรัพย์ถาวรมากเกินไป หรือมีสินค้าคงเหลือมากเกินไป หรือระยะเวลาการให้สินเชื่อแก่ลูกค้าของธุรกิจอาจยาวนานเกินไป ทำให้ธุรกิจประสบกับปัญหาทางการเงิน คือ ขาดเงินทุนหมุนเวียนมาใช้ในการดำเนินงาน นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้ธุรกิจประสบการขาดทุนได้ ซึ่งปัจจัยนี้ธุรกิจไม่สามารถจะควบคุมได้ และจะเกิดขึ้นเมื่อใดก็ไม่สามารถจะรู้ได้ เช่น ภัยธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์ในสินค้า การควบคุมราคาของรัฐบาล และนโยบายด้านภาษี เป็นต้น

ข้อเสนอแนะผู้ขอกู้ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาทางการเงิน

1. การจำกัดสินทรัพย์ถาวร

สินทรัพย์ถาวรในธุรกิจนั้นจะมีมากน้อยเพียงใด โดยขึ้นอยู่กับส่วนสัมพันธ์ของสินทรัพย์ถาวรต่อสินทรัพย์รวม ว่าควรจะเป็นอัตราส่วนเท่าใดโดยกำหนดนโยบายต่าง ๆ ให้มีระเบียบแบบแผนที่แน่นอนตามขนาดและประเภทของธุรกิจ เช่น ธุรกิจที่ดำเนินการโดยซื้อสินค้ามาจำหน่ายไม่จำเป็นต้องมีสินทรัพย์ถาวรมาก เมื่อเปรียบเทียบกับธุรกิจที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรม ต้องมีโรงงานและเครื่องจักรใช้ในการผลิตสินค้า จึงจำเป็นต้องมีสินทรัพย์ถาวรมากกว่า แต่ทั้งนี้จะต้องมีอัตราส่วนที่เหมาะสมกับสินทรัพย์รวม เพราะการมีสินทรัพย์ถาวรมากเกินไปจะทำให้ธุรกิจมีสภาพคล่องน้อย เพราะการเปลี่ยนสินทรัพย์ถาวรเป็นเงินสดทำได้ยากกว่าสินทรัพย์เคลื่อนที่ การกำหนดอัตราส่วนขึ้นอยู่กับแนว

ความคิดของผู้บริหารธุรกิจต่าง ๆ ซึ่งอาจแตกต่างกัน

2. รักษาระดับเงินทุนหมุนเวียนให้เป็นสัดส่วนคอยอดขาย

เงินทุนหมุนเวียน คือ ผลต่างระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียน กับหนี้สินหมุนเวียน
สินทรัพย์หมุนเวียน หมายถึง เงินสด สินค้าคงเหลือ ลูกหนี้ และตัวเงินรับ หนี้สินหมุน-
เวียน หมายถึง ตัวจ่ายเงิน เจ้าหนี้ ค่าแรง ดอก เบี้ย และภาษีค้างจ่าย เป็นต้น

ความจำเป็นในความต้องการเงินทุนหมุนเวียน ขึ้นอยู่กับประเภทและขนาด
ของกิจการอุตสาหกรรม ช่วงระยะเวลาการผลิต และระยะเวลาในการให้สินเชื่อ การ
ทดสอบสถานะของกิจการว่าเงินทุนหมุนเวียนมีเพียงพอหรือไม่ ก็โดยการพิจารณาค่าขาย
กับหนี้สินหมุนเวียนว่าเป็นอย่างไร ถ้าค่าขายมาก สินทรัพย์หมุนเวียนก็มาก แต่เงินทุน
หมุนเวียนน้อย แสดงว่าธุรกิจมีค่าใช้จ่ายที่เป็นหนี้สินหมุนเวียนมาก ฉะนั้นจึงควรหาทาง
พยายามลดหนี้สินหมุนเวียนลงบ้าง

3. อย่าให้มีสินค้าคงเหลือสิ้นงวดมากเกินไปจนความจำเป็น

เพราะว่าเมื่อสินค้าคงเหลือมาก จำนวนเงินสดและลูกหนี้ก็น้อยกว่าหนี้สิน
ที่จะชำระหนี้สินได้ นักธุรกิจบางคนเข้าใจว่าสินค้าคงเหลือก็เหมือนตัวเงินสดในธนาคาร
ซึ่งเขาสามารถจะขอกู้จากธนาคารก่อนได้ เมื่อมีความจำเป็นเกิดขึ้น โดยเอาสินค้านี้เป็น
หลักประกัน ซึ่งความเข้าใจอันนี้ผิด แท้จริงแล้วขึ้นอยู่กับสภาพของสินค้าคงเหลือนั้น เพราะ
ถ้าสินค้านั้นเป็นสินค้าตามฤดูกาล ธนาคารจะเกิดความลังเลใจในการให้กู้ยืม เพราะหลัก
ประกันนั้นมีคุณค่าไม่เพียงพอ

เมื่อการยึดถือหลักดังกล่าวข้างต้นเป็นไปอย่างถูกต้องแล้ว ปัญหาด้านการ
เงินยังเกิดขึ้นอีก ผู้บริหารควรทำการสำรวจและพิจารณาถึงการใช้จ่ายว่าเป็นไปในทาง
ที่ถูกที่ควร หรือมีการรั่วไหลประการใดบ้าง ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารเงินของกิจการ
ควรจะทำกรวิเคราะห์หาสาเหตุต่อไป

ปัญหาทางด้านการใหญ่

ปัญหาทางด้านการใหญ่ หมายถึง ธนาคารพาณิชย์ที่ดำเนินการให้กู้ยืม ดังได้กล่าว
ในตอนต้นแล้วว่า การให้กู้ยืมของธนาคารนั้นจะต้องมีการพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ของผู้ขอกู้

เป็นการวิเคราะห์ว่า ความเสี่ยงของธนาคารต่อการให้กู้ยืมแต่ละรายนั้นมีมากน้อยเพียงใด ปัญหาของธนาคารที่เกี่ยวกับการให้กู้ยืมนี้ จะแบ่งเป็นปัญหาใหญ่ ๆ 2 ปัญหาคือ

1. ปัญหาก่อนการอนุมัติเงินกู้
2. ปัญหาภายหลังอนุมัติเงินกู้แล้ว

สำหรับปัญหาก่อนการอนุมัตินี้ จะเกิดขึ้นในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากผู้ขอกู้ เพื่อนำมาวิเคราะห์สินเชื่อของผู้กู้ กล่าวคือ การวิเคราะห์สินเชื่อของผู้ขอกู้ก็จะขึ้นอยู่กับข้อมูลที่รวบรวมมาได้มากน้อยแค่ไหน และข้อมูลที่ได้นั้นเป็นจริงแค่ไหน ข้อมูลที่รวบรวมมานั้นอาจเป็นทั้งข้อมูลทางด้านการเงิน เช่น งบการเงินต่าง ๆ ข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องทางด้านการเงินอาจจะได้มาจากการสัมภาษณ์ลูกค้า โดยดูจากประวัติส่วนตัวของผู้ขอกู้ว่าเป็นคนประเภทใด เทียบหนี้หรือไม่ มีความซื่อสัตย์เพียงใด กังไคกลาวไว้แล้วในเรื่องการพิจารณาสินเชื่อ ซึ่งปัญหาจากข้อมูลที่ไม่ว่าเกี่ยวข้องทางด้านการเงินมักไม่ค่อยมี ถ้าเจ้าหน้าที่ได้มีการติดต่อกับผู้นั้นอยู่เสมออย่างใกล้ชิด จะทราบนิสัยใจคอของผู้นั้นได้มากกว่า ส่วนปัญหาจากข้อมูลที่เกี่ยวกับทางด้านการเงิน คือ พวกรายงานการเงินต่าง ๆ ที่ได้จากผู้ขอกู้นั้น มักจะเชื่อถือไม่ค่อยได้ นอกจากงบการเงินของธุรกิจใหญ่ที่มีฐานะมั่นคง มักจะเชื่อถือได้เพราะทำโดยนักบัญชีที่มีความชำนาญ และได้รับการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแล้ว งบการเงินของธุรกิจส่วนใหญ่มักเชื่อถือไม่ค่อยได้ เพราะบัญชีการเงินต่าง ๆ อาจมีหลายชุด ชุดหนึ่งทำขึ้นเพื่อเสนอในการเสียภาษี อีกชุดหนึ่งทำขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงฐานะของกิจการที่เป็นจริง และอีกชุดหนึ่งอาจจะทำไว้ให้ธนาคารเพื่อพิจารณาในการให้กู้ยืมแก่ธุรกิจนั้น ๆ เนื่องจากการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อของธนาคารอาจจะขึ้นอยู่กับการวิเคราะห์ข้อมูลของเจ้าหน้าที่ธนาคารก็ได้ ถ้าการวิเคราะห์สินเชื่อลูกค้าเกิดผิดพลาดอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ธนาคารได้ ฉะนั้นเจ้าหน้าที่ที่ทำการวิเคราะห์สินเชื่อควรจะได้พิจารณาด้วยว่า ข้อมูลที่เก็บได้จากลูกค้านั้นเชื่อถือได้มากน้อยแค่ไหน ซึ่งปัญหาอีกปัญหาหนึ่งของธนาคารก็คือ หากเจ้าหน้าที่เงินกู้ที่มีความรู้ความชำนาญ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ฉะนั้นธนาคารควรจัดให้มีการอบรมเจ้าหน้าที่ที่จะ

ทำงานทางด้านการให้สินเชื่อ เพื่อให้มีความเข้าใจในเรื่องการให้สินเชื่อมากขึ้น เพื่อจะได้ใช้ความสามารถในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากลูกค้าได้เป็นประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

เมื่อมีการอนุมัติสินเชื่อแล้ว เจ้าหน้าที่ธนาคารจะเรียกผู้ขอกู้มาทำสัญญาเงินกู้ โดยมีหลักประกันต่าง ๆ ไว้ให้กับธนาคาร ปัญหาที่เกิดขึ้นหลังจากการให้กู้ยืมแล้ว คือ การที่ผู้ขอกู้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามที่ตกลงไว้กับธนาคาร อาจจะเนื่องมาจากสาเหตุใดก็ได้ ฉะนั้นธนาคารควรจะส่งเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบว่า ผู้กู้นำเงินนั้นไปใช้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ เมื่อผู้กู้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามข้อตกลง ทางธนาคารอาจจะให้มีการทวงถามไปยังลูกหนี้ เมื่อทวงแล้วลูกหนี้ก็ยังไม่สามารถชำระหนี้ได้ ก็อาจจะทวงถามแก่ผู้ค้ำประกัน ใหญ่ผู้ค้ำประกันทวงต่อผู้กู้อีกทอดหนึ่ง ถ้าทวงแล้วก็ยังไม่สามารถชำระหนี้ได้ ทางธนาคารจะส่งเรื่องไปให้ทางส่วนประนอมหนี้ให้ศึกษามทวงถามหนี้จากลูกค้าต่อไป ทั้งนี้เพราะเจ้าหน้าที่เงินกู้ไม่สามารถจะทวงถามได้บ่อยนัก เนื่องจากผู้ขอกู้มีจำนวนมาก สำหรับการดำเนินงานของส่วนประนอมหนี้ จะติดต่อกับลูกค้าใหม่ชำระหนี้ อีก ถ้าลูกค้าไม่สามารถชำระได้จริง ๆ ก็จะต้องทำการฟ้องร้องดำเนินคดีให้ศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ และนำสินทรัพย์ที่ลูกค้าให้ไว้เป็นหลักประกันต่อธนาคารนั้นออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้ ส่วนที่เกินจำนวนหนี้ก็จะต้องขายคืนลูกค้าไป แต่ในการปฏิบัติธนาคารมักไม่ชอบให้มีการฟ้องร้องดำเนินคดียึดทรัพย์ขายทอดตลาด เพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง และทำให้ชื่อเสียงของธนาคารไม่ดีในสายตาของประชาชน หรือผู้กู้รายอื่น ๆ

สำหรับปัญหาต่อไปที่จะกล่าวนี้ จะพิจารณาจากการให้กู้ยืมตามวัตถุประสงค์ของเงินกู้ต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัญหาของเงินกู้เพื่อการเกษตร สรุปได้ดังนี้

1.1 เกษตรกรส่วนใหญ่มักไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนด หรือมีความสามารถในการชำระหนี้ได้น้อย อาจจะเนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1.1.1 ผลผลิตทางการเกษตรขึ้นอยู่กับภัยธรรมชาติ เช่น ฝนฟ้าอากาศ และศัตรูพืช

1.1.2 ราคั๑บราคาของผลิ๑ผลไม่แน๑นอน ทำให๑รายไ๑ของเก๑ษ๑กร
ไม่แน๑นอนคว๑ย

1.1.3 เก๑ษ๑กรมักใ๑เงินไม่๑ตรงกับวิ๑ค๑ประ๑ส๑งค๑ที่ใ๑ไว้กับ๑น๑การ
เพ๑ระเก๑ษ๑กรที่๑ยาก๑จ๑มี๑น๑สิน๑มาก อาจ๑จะ๑ข๑ก๑๑น๑การใ๑ไป๑ข๑ระ๑น๑สิน๑นั้น ๑

1.1.4 เก๑ษ๑กร๑ส๑ว๑น๑ใหญ่๑มี๑การ๑ศึ๑ก๑ษา๑น๑อย ๑ยาก๑แ๑การ๑ที่๑จะ๑ปรับ
คว๑ม๑เข๑ใจ๑ถึง๑เจ๑ต๑นา๑ของ๑น๑การ๑ใน๑การ๑ส๑ง๑เส๑ริม๑ทาง๑ค๑น๑เงิน๑ทุ๑น๑และ๑วิ๑ชา๑การ๑ต๑าง ๑
คว๑ม๑ข๑ย๑น๑ข๑น๑แ๑ง๑ก๑น๑อย และ๑ชา๑ค๑หล๑ก๑ประ๑ก๑น๑ที่๑ค๑ว๑ย

1.2 การ๑ข๑ย๑ย๑ค๑ว๑ทาง๑ค๑น๑การ๑ใ๑ใหญ่๑ทาง๑เก๑ษ๑กร๑ของ๑น๑การ๑พา๑นิ๑ช๑ย๑ย๑ง๑มี๑น๑อย
เพ๑ระ๑ชา๑ค๑พนักงาน๑ที่๑มี๑คว๑ม๑รู๑คว๑ม๑ช๑น๑า๑น๑ทาง๑ค๑น๑เก๑ษ๑กร๑ที่๑จะ๑ไป๑แ๑น๑ะ๑นำ๑วิ๑ธี๑การ๑ต๑าง ๑
ใ๑ให้๑แ๑พวก๑เก๑ษ๑กร๑ ทั้ง ๑ ที่๑ร๑ฐ๑บาล๑มี๑นโยบาย๑ส๑ง๑เส๑ริม๑ทาง๑ค๑น๑การ๑เก๑ษ๑กร๑มาก๑ข๑น๑ การ
ใ๑ใหญ่๑แ๑ เก๑ษ๑กร๑โดย๑ตรง๑ของ๑น๑การ๑พา๑นิ๑ช๑ย๑ย๑ง๑มี๑น๑อย แ๑๑น๑การ๑พา๑นิ๑ช๑ย๑ม๑ก๑จะ๑ใ๑ให้๑น๑การ
ใ๑เพ๑การ๑เก๑ษ๑กร๑และ๑ส๑ท๑ร๑ณ๑การ๑เก๑ษ๑กร๑โดย๑คิ๑ค๑อัตรา๑ค๑ก๑เบ๑ย๑ค๑า เพ๑น๑นำ๑เงิน๑นี้๑ไป๑ปล๑อย๑ใ๑
กับ๑เก๑ษ๑กร๑อ๑ก๑ท๑อ๑น๑ง ๑ทั้ง๑นี้๑เพ๑ระ๑เก๑ษ๑กร๑๑ส๑ว๑น๑มาก๑ไม่๑ค๑อย๑มี๑คว๑ม๑สน๑ใจ๑ถึง๑ระบบ๑การ
เบ๑ล๑ย๑น๑แ๑ปล๑ง โดย๑เฉ๑พา๑วิ๑ธี๑การ๑ทำ๑มา๑หา๑ก๑น๑เพ๑ื่๑ม๑ผล๑ผลิ๑ค๑และ๑อุป๑กร๑ณ๑ใ๑ให้๑น๑สม๑ม๑น๑ำ๑ไป๑สู๑
การ๑มี๑ราย๑ไ๑ที่๑เพิ่ม๑ข๑น๑

1.3 ๑น๑การ๑พา๑นิ๑ช๑ย๑ค๑อง๑เส๑ย๑ค๑ใ๑จ๑ย๑ใน๑การ๑ใ๑ใหญ่๑ประ๑เภท๑น๑สูง๑ เพ๑ระ๑
การ๑ใ๑ใหญ่๑ใ๑เพ๑การ๑เก๑ษ๑กร๑นี้๑มี๑ข๑น๑า๑เล๑ก๑กว๑การ๑ใ๑ใหญ่๑ใ๑เพ๑การ๑อ๑น๑ และ๑เก๑ษ๑กร๑ร๑ก๑ก็๑ระ๑จ๑ย
อ๑ก๑ไป๑ใน๑วง๑กว๑าง การ๑ส๑ง๑เจ๑า๑หน๑า๑ที่๑ไป๑แ๑น๑ะ๑นำ๑ทาง๑ค๑น๑การ๑ผลิ๑ต๑าง ๑ ๑มัก๑เส๑ย๑เว๑ลา
และ๑ค๑ใ๑จ๑ย๑ใน๑การ๑เ๑น๑ทาง๑มาก ๑ซึ่ง๑ค๑ใ๑จ๑ย๑ทาง๑ค๑น๑นี้๑จะ๑มาก๑กว๑เมื่อ๑เท๑ียบ๑กับ๑เงิน๑
ประ๑เภท๑อ๑น๑ ๑

๑ขอ๑เส๑น๑แ๑น๑ะ๑เพ๑ื่๑แ๑ป๑ญ๑หา๑เงิน๑กู๑ใ๑เพ๑การ๑เก๑ษ๑กร

1. ๑น๑การ๑พา๑นิ๑ช๑ย๑ค๑ว๑พยายาม๑จ๑ก๑หา๑เจ๑า๑หน๑า๑ที่๑ส๑ง๑เส๑ริม๑ค๑น๑การ๑เก๑ษ๑กร๑ที่๑มี
คว๑ม๑รู๑คว๑ม๑ช๑น๑า๑น๑และ๑มี๑ประ๑ส๑บ๑การ๑ณ๑ใ๑เพ๑ื่๑แ๑น๑ะ๑นำ๑และ๑ถ๑าย๑ห๑อ๑ค๑คว๑ม๑รู๑แ๑ เก๑ษ๑กร๑ใ๑มี
คว๑ม๑กา๑ว๑หน๑า๑ข๑น๑

2. ชี้แจงหรือประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรทราบถึงจุดมุ่งหมายของธนาคาร เพื่อให้เกิดความสนใจที่จะขอสินเชื่อเพื่อมาลงทุนดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้มีรายได้

3. พยายามกระจายเงินกู้ออกไปยังกลุ่มเกษตรกร เกษตรกรรายบุคคล อย่างทั่วถึง มิใช่มุ่งแต่จะให้สินเชื่อเฉพาะเกษตรกรที่ธนาคารเห็นว่ามีความมั่นคงซึ่งก็มีหลักประกัน เพื่อลดอัตราการเสี่ยงต่อหนี้สูญเท่านั้น ควรคิดดอกเบี้ยในอัตราต่ำและให้มีการผ่อนชำระในระยะยาว

นอกจากนี้รัฐบาลยังมีส่วนช่วยเหลือให้ปัญหาสินเชื่อเพื่อการเกษตรลดน้อยลงได้ โดยการจัดระบบต่าง ๆ ที่จะต่อต้านภัยธรรมชาติซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมาก เช่น การจัดระบบการระบายน้ำที่ดีในเขตที่มีน้ำท่วม หรือพยายามแก้ไขในเรื่องความแห้งแล้งโดยการทำฝนเทียม ซึ่งขณะนี้การดำเนินการไม่แพร่หลายเพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง นอกจากนี้รัฐบาลควรจัดระบบการตลาดที่สามารถควบคุมคุณภาพและราคาของผลผลิตทางเกษตรให้ดีขึ้น และจัดสร้างถนนหนทางให้ดีเพื่อความสะดวกในการไปติดต่อกับเกษตรกรต่าง ๆ

2. ปัญหาของเงินกู้ที่ให้แก่ธุรกิจการค้าต่าง ๆ ส่วนใหญ่ธนาคารพาณิชย์จะให้สินเชื่อแก่กิจการค้าส่งและค้าปลีก การส่งสินค้าเข้าและส่งออก ลักษณะเหล่านี้ผู้ขอสินเชื่อมีโอกาสซื้อสินค้ามากกักตุนไว้ได้ และสามารถขอสินเชื่อได้มากขึ้นโดยนำสินค้านั้นมาเป็นหลักประกัน ธนาคารบางแห่งมีโอกักรับฝากสินค้าของตนเอง อาจเป็นการส่งเสริมการกักตุนสินค้าให้มากยิ่งขึ้น การใช้เงินฉั้วฤกษ์ประสงค์ของผู้ขอสินเชื่อโดยนำไปใช้ในการกักตุนสินค้าเป็นที่พิจารณาได้ยากมาก เช่น ผู้ขอสินเชื่อมีวัตถุประสงค์ในการขอเพื่อนำไปซื้อสินค้ามาจำหน่าย แต่คาดว่าราคาสินค้านั้นจะมีราคาสูงขึ้นก็เก็บสินค้าไว้ก่อน รอจนกว่าจะมีราคาสูงขึ้น ถ้าราคาสินค้าสูงขึ้นจริง ธุรกิจจะมีกำไรมากขึ้น แต่จากการคาดคะเนราคาผิด อาจทำให้ขาดทุนได้ ดังนั้นธนาคารจึงต้องทำการแก้ไขปัญหาในการใช้เงินฉั้วฤกษ์ประสงค์ในการขอสินเชื่อ โดยการติดตามผลการดำเนินงานของธุรกิจที่ขอสินเชื่อคือว่า ธุรกิจใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ การดำเนินงานมีความสามารถในการทำอะไรได้มากน้อยแค่ไหน ซึ่งอาจพิจารณาได้จากงบกำไรขาดทุนของธุรกิจ

3. ปัญหาของเงินทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม สินเชื่อประเภทนี้ยังมีปริมาณน้อย เพราะการให้สินเชื่อแก่กิจการอุตสาหกรรมมักเป็นเงินกูระยะปานกลางหรือระยะยาว ดังที่กล่าวมาแล้ว ธนาคารพาณิชย์นำเงินฝากส่วนหนึ่งมาให้สินเชื่อในรูปแบบต่าง ๆ ฉะนั้น ธนาคารพาณิชย์จึงมีภาระที่จะต้องจ่ายเงินฝากนั้นเมื่อผู้ฝากต้องการเงิน ดังนั้นการให้กู้ยืมมักเป็นระยะสั้นมากกว่า การให้สินเชื่อประเภทนี้มีอัตราการเสี่ยงสูง เนื่องจากนำไปลงทุนในการสร้างโรงงานบ้าง ซื้อเครื่องจักรหรือสินทรัพย์ถาวรอย่างอื่น เป็นต้น ผลตอบแทนในระยะแรกอาจยังไม่มีเพราะมีค่าใช้จ่ายสูง ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการให้สินเชื่อประเภทนี้อาจเกิดจากสาเหตุ 3 ประการ คือ

1. ความผันผวนทางเศรษฐกิจ ทำให้ความสามารถในการดำเนินการของผูกพันตลาดได้ เช่น วัตถุดิบไม่เพียงพอในการผลิต การผลิตหยุดชะงัก ทำให้เสียค่าใช้จ่ายสูง ราคาวัตถุดิบสูงขึ้น หรือมีการเปลี่ยนแปลงในอุปสงค์ของสินค้า ฯลฯ

2. ความผิดพลาดในการวางแผนนโยบายของผู้กู้ เช่น มีนโยบายในการผลิตสินค้าชนิดหนึ่งออกสู่ตลาด แต่ไม่ได้ทำการสำรวจว่ามีผู้ต้องการซื้อสินค้าชนิดนั้นมากน้อยเพียงใด มีคู่แข่งหรือไม่ โดยที่ตัดสินใจผลิตสินค้าชนิดนั้นออกมาเลย ผลปรากฏว่ามีผู้ซื้อสินค้าชนิดนั้นน้อยมากทำให้เกิดการขาดทุน ถ้าผู้ผลิตขอสินเชื่อจากธนาคารเพื่อดำเนินการผลิตสินค้าชนิดนั้น ย่อมไม่สามารถชำระหนี้คืนจากกำไรในการดำเนินงานได้ เป็นต้น

3. ความผิดพลาดอันเกิดจากการอนุมัติเงินทุนของธนาคารเอง คือ พิจารณาข้อมูลและงบการเงินของผู้ขอกู้ไม่รอบคอบและถี่ถ้วนพอ การขาดความระมัดระวังในการวิเคราะห์ฐานะของผู้กู้นี้อาจเนื่องมาจาก

3.1 การหาข้อมูลไม่เพียงพอ และเชื่อถือไม่คอยได้

3.2 ขาดผู้วิเคราะห์สินเชื่อที่มีสมรรถภาพ

3.3 เลือกธุรกิจที่ใหญ่มีอัตราเสี่ยงสูง

3.4 การให้กู้มักอาศัยความรู้จักกันเป็นสิ่งสำคัญ และผู้กู้มักมีอิทธิพล

เหนือผู้พิจารณาการให้กู้

3.5 ธนาคารอาศัยหลักประกันมากเกินไป

3.6 ไม่มีการศึกษาผลของการให้กู้ยืมอย่างใกล้ชิด

เมื่อเกิดปัญหาเหล่านี้ขึ้น ธนาคารก็ควรจะหาวิธีแก้ไขได้ โดย

- พยายามหานักวิเคราะห์ที่เชื่อถือที่มีความสามารถในการวิเคราะห์ที่
เชื่อถือให้มากขึ้น
- จัดการอบรมเจ้าหน้าที่เงินกู้ให้มีความรู้ความชำนาญในธุรกิจประเภท
ต่าง ๆ อย่างลึกซึ้งพอเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การเยี่ยมเยียนลูกค้า
เพื่อหาทางที่จะเก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่พอจะเชื่อถือได้จากลูกค้า
- ควรพยายามสอบถามข่าวสารทางคานสินเชื่อ และสภาพเศรษฐกิจ
ของธุรกิจนั้น ๆ อยู่เสมอ
- การขออายุสัญญาไฟแนนซ์ลูกค้า ควรมีการพิจารณาอย่างรอบคอบและ
ถี่ถ้วน
- ของบการเงินจากธุรกิจเมื่อจำเป็น

4. ปัญหาของเงินกู้ส่วนบุคคล

ไต่ถามแล้วว่า บุคคลนั้นอาจขอยืมจากธนาคารพาณิชย์เพื่อไปใช้จ่าย
ส่วนตัว ซื้อมอเตอร์ไซด์ ซ่อมแซมบ้าน ฯลฯ การพิจารณาการให้สินเชื่อที่อาศัยข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
กับตัวผู้กู้เอง รายได้และรายจ่ายประจำที่เป็นอยู่ หรืออาจจะมีหลักประกันเล็กน้อย
เพราะการให้กู้ส่วนบุคคลนี้ธนาคารพาณิชย์มักมีวงเงินจำกัดน้อยกว่าการกู้ไปเพื่อกำเนิน
ธุรกิจการค้า หรืออาจจะให้กู้โดยมีบุคคลที่เชื่อถือได้เป็นหลักประกัน สาเหตุที่จะทำให้
บุคคลนั้นไม่สามารถชำระหนี้ได้ก็อาจเนื่องมาจาก

4.1 เกิดการว่างงาน รายได้ประจำที่ได้รับอยู่ไม่มี แต่รายจ่าย
มักจะมีอยู่เรื่อย ๆ

4.2 เกิดอุบัติเหตุ อาจจะเป็นเนื่องจากเจ็บไข้ได้ป่วย หรือบุคคลใน
ครอบครัวเสียชีวิต

4.3 ในกรณีที่ถูกไปเพื่อสร้างบ้านให้เช่า สร้างเสร็จแล้วอาจไม่มีผู้เช่า
หรือเก็บค่าเช่าได้ยาก ฯลฯ

ฉะนั้น ข้อแก้ไขของธนาคารในกรณีที่ลูกค้าไม่ชำระหนี้ตามกฎหมายก็คือ

1. พยายามทวงถามจากลูกหนี้
2. เมื่อทวงถามลูกหนี้ไม่ไคผล ก็ทวงไปยังผู้ค้ำประกัน
3. เมื่อทวงทั้งลูกหนี้และผู้ค้ำประกันก็ยังไม่ไคผล ก็อาจจะส่งเรื่องให้
กับส่วนประนอมหนี้รับ ไปจัดการทวงหนี้ต่อไป

สำหรับการใหญ่ยิ่งโดยรับซื้อลดตัวเงินนั้นมักไม่มีปัญหาเรื่องการชำระหนี้
ผู้นำตัวมาขายลดกับธนาคารนั้นคง เป็นลูกค้าของธนาคาร มีการทำสัญญาในการนำตัวมา
ขาย ใ้ภายในวงเงินที่ธนาคารอนุมัติ เช่น ทำตัวแลกเงินหรือเช็คมาขายลด สำหรับตัว
แลกเงินที่จ่าย เมื่อเห็นธนาคารจะจ่ายเงินให้ลูกค้าทันทีโดยคิดส่วนลดตามที่ตกลงกันไว้
และนำตัวแลกเงินนั้นไปเรียกเก็บจากผู้จ่ายทันที แต่ตัวแลกเงินที่มีกำหนดระยะเวลา
อาจเป็น 30 วัน หรือ 60 วัน หรือ 90 วัน ธนาคารจะรับซื้อไว้ โดยคิดอัตราดอกเบี้ย
ตามจำนวนวันตั้งแต่วันที่ลูกค้านำตัวมาขาย ถึงวันที่ตัวครบกำหนด ตามอัตราที่ตกลงกันไว้
ส่วนเช็คก็คล้าย ๆ กัน ธนาคารจะทำสัญญาให้ลูกค้านำเช็คมาขายใ้ภายในวงเงินเท่าใด
และคิดส่วนลดตามอัตราที่ตกลง และส่งเช็คนั้นไปเรียกเก็บจากเจ้าของเช็ค ถ้าเกิดมี
เช็คคืน ธนาคารก็สามารถหักเงินจากบัญชีของลูกค้าใ้ตามสัญญาที่ตกลงไว้ เรื่องตัว
สัญญาใ้เงินก็เหมือนกัน กล่าวคือ ลูกค้าจะนำมาขายลดใ้กับธนาคารพาณิชย์ที่ตนเป็น
ลูกค้าอยู่ใ้ ตัวสัญญาใ้เงินนี้อาจแบ่งเป็น ตัวสัญญาใ้เงินที่ลูกค้าของธนาคารเป็นผู้
ออกเอง ซึ่งตัวประ เภทนี้ธนาคารพาณิชย์จะรับซื้อลดโดยคิดอัตราส่วนลด 7 % จากลูกค้า
และนำไปขายชวงลดคอดธนาคารแห่งประเทศไทยใ้ โดยเสียส่วนลด 5 % ธนาคาร
พาณิชย์ก็ยังมีส่วนกำไรใ้ไ้จากลูกค้าอีก 2 % ทั้งนี้ตัวสัญญาใ้เงินดังกล่าวจะตองอยู่ใน
ข่ายที่ธนาคารแห่งประเทศไทยพิจารณาว่าสามารถขายลดกับธนาคารใ้ ตัวสัญญาใ้เงิน
อีกประเภทหนึ่งคือ ตัวสัญญาใ้เงินที่ลูกค้าใ้รับมาจากผู้อื่น อันอาจเนื่องมาจากการชำระ
หนี้ทางการค้าใ้ไ้ แล้วนำมาขายลดกับธนาคาร ตัวนั้นจะตองมีการรับรองจากธนาคารอื่น
เมื่อตัวครบกำหนดธนาคารจะส่งตัวนั้นไปเรียกเก็บจากธนาคารผู้รับรองการจ่ายเงินตามตัว
จะเห็นใ้ไ้ว่า การใหญ่โดยรับซื้อลดนั้นไม่มีอัตราการเสี่ยงในการชำระหนี้
ตามตัว หรืออาจจะมึ้นน้อยมาก

ปัญหาทางด้านการเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศมีผลกระทบกระเทือนต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งอาจจะมีทั้งผลดีและผลเสีย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะต่าง ๆ ว่าเจริญรุ่งเรืองหรือซบเซา ธนาคารต้องติดตามข่าวสารทางเศรษฐกิจของบ้านเมืองอยู่ตลอดเวลาเพื่อนำมาใช้ในการวิจัยและศึกษาธุรกิจหลาย ๆ ประเภท ทั้งนี้ได้ให้สินเชื่อไปแล้ว หรือยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ภาวะเศรษฐกิจที่เจริญรุ่งเรืองจะมีผลต่อการขยายสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์มากกว่าภาวะเศรษฐกิจซบเซา ปัจจัยที่ทำให้เศรษฐกิจและสังคมของประเทศเปลี่ยนแปลงมีหลายอย่าง แต่จะกล่าวเฉพาะปัจจัยที่ทำให้มีผลกระทบกระเทือนต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์เท่านั้น

1. ปัจจัยภายนอกประเทศ ทำให้เศรษฐกิจของประเทศเปลี่ยนแปลงได้ การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกประเทศ เช่น การผันผวนของระบบการเงินของโลก โดยเฉพาะค่าเงินดอลลาร์สหรัฐลดต่ำลง ทำให้ค่าของเงินบาทต่ำลงด้วย การเพิ่มขึ้นของระดับราคาสินค้าสำคัญในตลาดโลก โดยเฉพาะอาหาร วัตถุดิบ และน้ำมันซึ่งจะมีผลกระทบต่อมากสำหรับประเทศที่ต้องใช้สินค้าเหล่านี้มาประกอบในการผลิตสินค้าจำหน่าย ภาวะเงินเฟ้อและเศรษฐกิจจะงักแพร่ไปทั่วโลก ทำให้ความต้องการซื้อในตลาดต่างประเทศลดลงและส่งผลกระทบต่อการผลิตในบางสาขา เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอ และการท่องเที่ยว ฯลฯ

ฉะนั้น ธนาคารจะต้องพิจารณาถึงภาวะเศรษฐกิจของต่างประเทศด้วยว่าจะกระทบกระเทือนธุรกิจประเภทใดในประเทศบ้าง เพื่อป้องกันมิให้มีการปล่อยสินเชื่อในธุรกิจประเภทนั้นมากเกินไป

2. ปัจจัยภายในประเทศ นอกจากความตกต่ำทางเศรษฐกิจของโลกมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศแล้ว ยังมีปัจจัยภายในที่เป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงการเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและมีผลต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ คือ

2.1 การลงทุนลดลง เนื่องจากภาวะเงินเฟ้อและเศรษฐกิจชะงัก การลงทุนทั้งในภาครัฐบาลและเอกชนก็ซบเซา ทำให้ความต้องการสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้นน้อย

2.2 แนวโน้มในการออมของประชาชนลดลง การใช้รายได้ของประชาชนทางใหญ่ ๆ มี 2 ทางคือ การบริโภคและการออม การออมจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าสมาชิกของครอบครัวเพิ่มขึ้น จะต้องมีการจ่ายเพิ่มขึ้นเมื่อสิ่งอื่น ๆ คงเดิม จำนวนประชากรเพิ่มขึ้นจะทำให้การออมลดลง ถึงแม้จะใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการในปริมาณเท่าเดิม ถ้าราคาสูงขึ้นการออมก็ย่อมจะลดลงอีก เมื่อการออมลดลง เงินฝากของธนาคารก็อาจจะลดลง การขยายสินเชื่อก็อาจจะลดลงก็ได้ เพราะได้กล่าวแล้วว่า ธนาคารพาณิชย์เป็นแหล่งระดมเงินออมจากพ่อค้าประชาชนต่าง ๆ และนำไปลงทุนหาประโยชน์โดยการให้สินเชื่อในรูปแบบต่าง ๆ แก่ผู้ที่ต้องการสินเชื่อ

2.3 การขยายตัวทางด้านการผลิตไม่สม่ำเสมอ มักจะขึ้นลงตามการเปลี่ยนแปลงของการลงทุน การบริโภค การส่งออก และปริมาณการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล เป็นต้น ถ้าการขยายตัวทางด้านการผลิตเพิ่มขึ้น มีการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น ประชาชนก็มีรายได้เพิ่มขึ้น แนวโน้มในการออมก็อาจจะเพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้าม ถ้าการผลิตซบเซา มีการเลิกจ้างแรงงาน จะทำให้มีการว่างงานเพิ่มขึ้น รายได้ของประชาชนก็อาจลดลง

2.4 ความวุ่นวายภายในประเทศ เช่นการนัดหยุดงานของคนงานจะก่อให้เกิดผลเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศได้ เพราะการที่คนงานหยุดงานทำให้โรงงานไม่สามารถผลิตสินค้าออกมาจำหน่ายได้ รายได้ก็ลดน้อยลง ขณะเดียวกันค่าใช้จ่ายประจำก็ต้องจ่าย ทำให้เกิดการขาดทุนตามมา เมื่อธุรกิจที่ซื้อสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์เกิดการขาดทุนก็ไม่สามารถจะชำระหนี้จากกำไรในการประกอบธุรกิจได้ เป็นต้น

นอกจากปัจจัยดังกล่าวข้างต้นแล้ว นโยบายของรัฐบาลมีส่วนในการทำให้เศรษฐกิจของประเทศรุ่งเรืองหรือซบเซาได้ และมีผลต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ด้วย เช่น นโยบายการคลังจะต้องมีความยืดหยุ่นและทันต่อเหตุการณ์เสมอ มิใช่จะใช้

ในการหารายได้แต่อย่างเดียว ต้องใช้เป็นตัวกำหนดกิจกรรมทางเศรษฐกิจ กระตุ้นความ
เจริญทางการลงทุน แก้ปัญหาเงินเฟ้อเงินฝืด ใ้มีการว่าจ้างงานเต็มที่ มุ่งพัฒนา-
ทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้จ่ายบริโภคของไทย เพื่อขจัดปัญหาทางเศรษฐกิจ
ตกต่ำ หรือเร่งรัดพัฒนาชนบท

เนื่องจากธนาคารพาณิชย์เป็นสถาบันการเงินที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจให้
เจริญรุ่งเรือง โภภีให้สินเชื่อแก่ธุรกิจแขนงต่าง ๆ แต่จะต้องดำเนินการตามนโยบายของ
รัฐบาลด้วย เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม รัฐบาลจึงมีนโยบายในการ
ควบคุมการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ตลอดจนขอบเขตในการปล่อยสินเชื่อ การ-
สำรองเงินสดตามกฎหมาย การดำรงเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง และการกำหนดอัตรา
สูงสุดที่ธนาคารพาณิชย์พึงเรียกเก็บได้จากธุรกิจประเภทต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นการควบคุม
เงินหมุนเวียนในตลาด กล่าวคือ ในระยะที่เศรษฐกิจรุ่งเรืองอาจจะทำให้เกิดภาวะเงิน
เฟ้อได้ ฉะนั้นธนาคารแห่งประเทศไทยจึงมีบทบาทในการควบคุมมิให้ธนาคารพาณิชย์
ปล่อยสินเชื่อมากเกินไปอันจะนำไปสู่ภาวะเงินเฟ้อที่รุนแรงยิ่งขึ้น การแก้ปัญหาเงินเฟ้อ
อย่างหนึ่งของรัฐบาลก็คือ กำหนดอัตราเงินสดสำรองที่ธนาคารพาณิชย์จะต้องดำรงไว้
กับธนาคารแห่งประเทศไทยให้สูงขึ้น หรือในปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการเกษตร
เพิ่มขึ้น ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงมีระเบียบมิให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติคือ แต่ละธนาคาร
จะต้องให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรกู้เงินเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 7 ของ
ยอดเงินกู้ทั้งหมด ซึ่งแต่เดิมกำหนดไว้ในอัตราร้อยละ 5 และคิดคอกเบี้ยเงินกู้ในอัตรา
ร้อยละ 8 เนื่องจากธนาคารพาณิชย์ไม่ยอมเสี่ยงต่อการชำระหนี้ของเกษตรกรโดยตรง
แต่สำหรับการขอเปิดสาขาในชนบทหรือเขตอำเภอรอบนอกจะต้องมีเงินในคลังนี้คือ ใน
วงบัญชีแรกนับตั้งแต่เปิดดำเนินการจะต้องปล่อยสินเชื่อให้ได้ 30 % ของเงินฝาก
ทั้งหมด สำหรับบัญชีต่อไปจะต้องปล่อยสินเชื่อให้ได้ 60 % ของเงินฝากทั้งหมด และ
1 ใน 3 ของสินเชื่อที่ปล่อยจะต้องเป็นสินเชื่อเพื่อการเกษตร จะเห็นได้ว่าการกำหนด
เช่นนี้เป็นการส่งเสริมให้มีการปล่อยสินเชื่อแก่เกษตรกรเพิ่มขึ้น ฉะนั้นธนาคารพาณิชย์
จึงจำเป็นต้องรับภาระการเสี่ยงในการปล่อยสินเชื่อให้แก่เกษตรกรเพิ่มขึ้น เนื่องจาก
สินเชื่อเพื่อการเกษตรมีอัตราการเสี่ยงสูงกว่าสินเชื่อประเภทอื่น ดังได้กล่าวมาแล้ว

สรุปแล้ว การปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ต้องอาศัยข้อมูลต่าง ๆ จากผู้ขอสินเชื่อ เพื่อนำมาวิเคราะห์ประกอบการพิจารณาสินเชื่ออื่น ๆ และติดตามผลของสินเชื่ออย่างสม่ำเสมอ จะทำให้สินเชื่ออื่น ๆ มีผลดี มีประโยชน์ต่อประเทศชาติ ต่อธนาคาร และต่อผู้ขอสินเชื่อเอง เจ้าหน้าที่เงินกู้ที่ขาดความรู้ ความชำนาญในสภาพและภาวะการเงินที่แท้จริงของผู้ขอสินเชื่อ ปล่อยสินเชื่อไปโดยไม่ถูกต้องตามหลักการ เป็นมูลเหตุให้เกิดหนี้สูญได้

การพิจารณาสินเชื่อของแต่ละธนาคารจะไม่มีกฎเกณฑ์หรือหลักตายตัว เนื่องจากสภาพแวดล้อมในการดำเนินงานแตกต่างกัน แต่ที่เหมือนกันคือ การให้สินเชื่อธนาคารต่างมีความเสี่ยงต่อการชำระหนี้คืน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การเรียนรู้ การวิเคราะห์และติดตามผลของสินเชื่อที่ให้แก่ลูกค้าประเภทต่าง ๆ